

Scripture Readings for May 6, 2018

Acts of the Apostles 11:19-30

In those days when the disciples were dispersed by the persecution that had broken out over Stephen, they went all the way to Phoenicia and Cyprus and Antioch, speaking the word to none but the Jews. But some of them were Cypriots and Cyreneans, and as they reached Antioch, they were speaking to the Greeks, announcing the Good News of the LORD Jesus. And the LORD's hand was with them, and a great number believed and turned to the LORD. And word concerning them came to the ears of the Church in Jerusalem, and they sent Barnabas as far as Antioch. And when he got there and saw the grace of God, he rejoiced and encouraged them all to stay in the LORD with steadfast hearts: for he was a good man, and full of the Holy Spirit and of faith. And a great multitude was added to the LORD. And Barnabas traveled to Tarsus, looking for Saul, and when he found him, he brought him back to Antioch. And it happened that for a whole year they took part in the Church meetings and taught a large number of people, and it was in Antioch that the disciples were first called "Christians." Now in those days some prophets from Jerusalem came down to Antioch, and one of them named Agabus got up and revealed through the Spirit that a dire famine was threatening the whole world—and it occurred during the reign of Emperor Claudius. And so, the disciples decided to send relief to the brethren living in Judea—each one as much as he could afford—and this they did, sending it to the presbyters by the hands of Barnabas and Saul.

John 4:5-42

At that time Jesus came to a town of Samaria called Sichar, near the field that Jacob gave to his son Joseph. Now Jacob's well was there. Jesus therefore, wearied as He was from the journey, was sitting at the well. It was about the sixth hour. There came a Samaritan woman to draw water. Jesus said to her, "Give me to drink," for His disciples had gone away into the town to buy food. The Samaritan woman therefore said to Him, "How is it that You, although You are a Jew, ask drink of me, who am a Samaritan woman?" For Jews do not associate with Samaritans. Jesus answered and said to her, "If you only knew the gift of God, and who it is who says to you, 'Give me to drink,' you perhaps would have asked of Him, and He would have given you living water." The woman said to Him, "Sir, You have no pail, and the well is deep. Where can You get living water from? Are You greater than our father Jacob who gave us the well, and drank from it, himself, and his sons, and his flocks?" In answer Jesus said to her, "Everyone who drinks of this water will thirst again. He, however, who drinks of the water I will give him shall never thirst; but the water I will give him shall become in him a fountain of water, springing up unto life everlasting." The woman said to Him, "Sir, give me this water that I may not thirst, or come here to draw." Jesus said to her, "Go, call your husband and come here." The woman answered and said, "I have no husband." Jesus said to her, "You have said well, 'I have no husband,' for you have had five husbands, and the man you now have is not your husband. In this you have spoken truly." The woman said to Him, "Sir, I see You are a prophet. Our fathers worshipped on this mountain, but You say Jerusalem is the place where one ought to worship." Jesus said to her, "Woman, believe me, the hour is coming when neither on this mountain nor in Jerusalem will you worship the Father. You worship what you do not know; we worship what we know, for salvation is from the Jews. But the hour is coming, and is now here, when the true worshippers will worship the Father in spirit and in truth. For the Father also seeks such to worship Him. God is spirit, and those who worship Him must worship in spirit and in truth." The woman said to Him, "I know that the Messiah is coming (who is called Christ), and when He comes He will tell us all things." Jesus said to her, "I who speak with you am He." And at this point His disciples came; and they wondered that He was speaking with a woman. Yet no one said, "What do you seek?" or "Why do You speak with her?" The woman therefore left her water-jar and went away into the town, and said to the people, "Come and see a man who has told me all I have ever done. Can He be the Christ?" They went out from the town and came to meet Him. Meanwhile, His disciples begged Him, saying, "Rabbi, eat." But He said to them, "I have food to eat of which you do not know." The disciples therefore said to one another, "Has someone brought Him something to eat?" Jesus said to them, "My food is to do the will of the One who sent me, to accomplish His work. Do you not say, 'There are yet four months, and then comes the harvest?' Well, I say to you, lift up your eyes and behold that the fields are already white for the harvest. And the one who reaps receives a wage, and gathers fruit unto life

everlasting, so that the sower and the reaper may rejoice together. For herein is the proverb true, 'One sows, another reaps.' I have sent you to reap that on which you have not labored. Others have labored, and you have entered into their labors." Now many of the Samaritans of that town believed in Him because of the word of the woman who bore witness, "He told me all I have ever done." When, therefore, the Samaritans had come to Him, they begged Him to stay there; and He stayed two days. And far more believed because of His word. And they said to the woman, "We no longer believe because of what you have said, for we have heard for ourselves and we know this is in truth the Savior of the world," the Christ.

Veprat e Apostujve 11:29-30

Në ato ditë, ata që u shpërndanë nga ndjekja që u bë për Stefanin shkuan deri në Finikë e në Qipro e në Antioki, dhe asnjëri s'ja predikonin fjalën, veç vetëm Judenjve. Edhe disa nga ata ishin njerëz Qipriotë e Qireneas, të cilët, si hynë në Antioki, u flisnin Greqishtarëve, duke dhënë lajmin e mirë për ZOTIN Jisu. Edhe dora e ZOTIT ishte bashkë me ta; dhe një numër i madh njerëzish besuan, e u kthyen në ZOTIN. Atëherë fjala për ata u dëgjua në veshët e kishës që ishte në Jerusalem; dhe dërguan Varnavën të shkojë deri në Antioki. Ai, si erdhi dhe pa hirin e Perëndisë, u gëzua dhe i nxiste të gjithë të qëndronin me dëshirë zemre në ZOTIN, sepse ishte njeri i mirë dhe plot me Shpirt të Shenjtë e me besim. Edhe u shtua mjaft popull në ZOTIN. Atëherë Varnava doli në Tars, për të kërkuar Saulin; dhe si e gjeti, e pruri në Antioki. Edhe një vit të tërë mbledheshin në kishë dhe mësuan mjaft njerëz; dhe nxënësit në Antioki për të parën herë u quajtën të Krishterë. Edhe në ato ditë zbritën nga Jerusalemi profetë në Antioki. Edhe u ngrit një nga ata që quhej Agaf, dhe shënoi me anë të Shpirtit se do të bëhej një zi e madhe në gjithë dhenë, e cila edhe u bë në kohën të Qezar Klaudit. Prandaj nxënësit vendosën që gjithësecili nga ata, sipas gjendjes së tij, t'u dërgojnë ndihmë vëllezërve që rrinin në Jude, gjë të cilën edhe e bënë, duke ua dërguar atë pleqve me dorën e Varnavës e të Saulit.

Joani 4:5-42

Në atë kohë, vjen Jisui pra në një qytet të Samarisë që quhet Sihar, afër vendit që i dha Jakovi Josifit, birit të tij. Edhe atje ishte një pus i Jakovit. Jisui pra, pasi ishte lodhur nga rruga, qëndroi kështu pranë pusit; dhe ora ishte rreth gjashtë. Vjen një grua nga Samaria të nxjerrë ujë. Jisui i thotë asaj: "Jepmë të pi." Sepse nxënësit e tij kishin shkuar në qytet për të blerë të ngrëna. I thotë pra atij gruaja Samaritane: "Si ti, duke qenë Judeas, kërkon të pish prej meje, që jam një grua Samaritane?"—sepse Judenjët nuk shoqërohen me Samaritanët. Jisui u përgjigj e i tha asaj: "Po të dije dhuratën e Perëndisë, dhe cili është ai që të thotë: 'Jepmë të pi,' ti kishe për të lypur prej tij dhe ai kishte për të dhënë ty ujë të gjallë." Gruaja i thotë: "Zot, as kovë nuk ke, dhe pusi është i thellë; nga e ke ti pra ujin e gjallë? Mos je ti më i madh se ati ynë Jakov, i cili na ka dhënë këtë pus, dhe vetë ai pinte nga ky, dhe të bijtë e tij dhe bagëtitë e tij?" Jisui u përgjigj e i tha asaj: "Kushdo që pi nga ky ujë, do të ketë etje përsëri. Por ai që pi nga uji që do t'i jap unë, nuk do të ketë etje për gjithë jetën; por uji, që do t'i jap unë, do t'i bëhet burim uji që buron për jetë të përjetshme." Gruaja i thotë: "Zot, jepmë këtë ujë që të mos kem etje, as të mos vij këtu të nxjerr ujë." Jisui i thotë asaj: "Shko, thirr burrin tënd, dhe eja këtu." Gruaja u përgjigj e tha: "S'kam burrë." Jisui i tha asaj: "Mirë the se s'kam burrë. Sepse ke marrë pesë burra, dhe ai që ke tani, nuk është burri yt; këtë e fole me të vërtetë." Gruaja i thotë: "Zot, po shoh se ti je profet. Etërit tanë në këtë mal u falën, e ju thoni se në Jerusalem është vendi, ku duhet të falemi." Jisui i thotë asaj: "Grua, besomë se vjen një orë, kur nuk do t'i faleni Atit as në këtë mal, as në Jerusalem. Ju i faleni atij që nuk dini, ne i falemi atij që dimë; sepse shpëtimi është nga Judenjët. Por vjen një orë, dhe tani është, kur falësit e vërtetë do t'i falen Atit me shpirt e me të vërtetë; sepse edhe Ati të këtille kërkon të jenë ata që i falen atij. Perëndia është shpirt, dhe ata që i falen duhet të falen me shpirt e me të vërtetë." Gruaja i thotë: "E di se vjen Mesia, ai që quhet Krisht; kur të vijë ai, do të na lajmërojë për të gjitha." Jisui i thotë asaj: "Unë që të flas jam ai." Edhe në

këto fjalë erdhën nxënësit e tij, dhe u çuditën se fliste me një grua; po asnjë s'tha: "Ç'kërkon?" apo: "Ç'flet me të?" Gruaja pra la shtambën e saj dhe shkoi në qytet: dhe u thotë njerëzve: "Ejani shihni një njeri, që më tha gjithë sa kam bërë. Vallë, mos është ky Krishti?" Dolën pra nga qyteti, dhe erdhën tek ai. Edhe ndërkohë nxënësit i luteshin, duke thënë: "Rabi, ha." Po ai u tha atyre: "Unë do të ha një të ngrënë, që ju nuk e dini." Nxënësit pra i thoshin njëri-tjetrit: "Mos i pruri njeri të hajë?" Jisui u thotë atyre: "Ngrënia ime është të bëj dëshirën e atij që më ka dërguar, dhe të mbaroj punën e tij. Nuk thoni ju se janë edhe katër muaj dhe vijnë të korrat? Ja tek po ju them juve, ngrini përpjetë sytë tuaj, dhe shihni arat se janë tashmë të bardha për t'u korrur. Edhe ai që korr merr pagë, dhe mbledh pemë për jetë të përjetshme, që të gëzohen bashkë edhe ai që mbjell edhe ai që korr. Sepse për këtë e vërtetë është fjala, se tjetër është ai që mbjell, dhe tjetër ai që korr. Unë ju dërgova ju të korni atë për të cilën ju s'jeni munduar; të tjerë u munduan, dhe ju hytë në mundimin e tyre." Edhe prej atij qyteti shumë nga Samaritanët besuan për fjalën e gruas që dëshmoi se më tha gjithë sa kam bërë. Samaritanët pra, si erdhën tek ai, i luteshin të rrijë pranë tyre. Edhe qëndroi atje dy ditë. Edhe shumë më tepër njerëz besuan për fjalën e tij. Edhe gruas i thoshin se nuk besojmë më për fjalën tënde; se ne e dëgjuam dhe e njohëm se ky është me të vërtetë Shpëtimtari i botës, Krishti.